

holt, la Cour, Gustav Hansen, N. Hansen, Hedemann, Jensen-Stengaarden, Juul-Rysensteen, Lunn, Madsen-Mygdal, J. Pedersen, Reedtz-Thott, J. C. Sørensen, Tønderlund og Vestergaard-Gjætrup. Hvis ingen udtaler sig herimod eller stiller andet Forslag, anses disse 15 for valgte. (Ophold.) De ere saaledes valgte.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsbanernes Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3287 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Juul-Rysensteen: Denne meget omfattende Sag blev først forelagt her i Tinget i Onsdags, og da den nu sættes til 1ste Behandling, tør jeg gaa ud fra, at det er gaaet ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, fuldt at sætte mig ind i Forholdene har jeg ikke kunnet, idet det store Kommissionsarbejde, som er lagt til Grund for Forslaget, først maa pløjes igennem, og der viser der sig i høj Grad divergerende Anskuelser saa at sige paa alle Punkter. Jeg er i det Tilfælde, at jeg i det væsentlige er enig med det Mindretal, som ikke er fulgt i det nuværende Lovforslag, og det gælder da navnlig den første Paragraf, om den højeste Bestyrelse. Jeg ser ikke rettere, end at man der tager Ansvar for Generaldirektøren og gør Ministeren ganske afhængig af, hvad han selv kan finde i det Votum, som han endelig faar af Generaldirektøren. Det kan ikke undgaas, at naar tre Mennesker, der hver har sit Kontors Interesser at varetage, skulle sidde og afgøre store Spørgsmaal, vil hvert enkelt Kontor særlig lægge Hovedvægten paa de Interesser, som det er sat til at varetage. De ville fra deres underordnede rundt omkring faa Anmodninger, Opfordringer, Oplysninger, som ville gøre det meget vanskeligt for Generaldirektøren, der har sine Oplysninger fra sine Kontorer, at faa de andre Medlemmer af Direktionen til at bøje deres Mening ind under det, som de dog maa bøje sig ind under, for at der kan komme Kontinuitet i hele Forholdet. Jeg havde haabet, at Ministeren ikke vilde have paataget sig det Ansvar, der nu kommer til at hvile paa hans Skuldre, for, hvad der sker af galt i Etaten. Tidligere

havde han Generaldirektøren, som havde alle Traade i sin Haand, og som kunde indestaa — for saa vidt han var tilstrækkelig dygtig og kraftig og havde en tilstrækkelig bestemt Villie — for, at Forholdene vare fuldt undersøgte, og at der ud af denne Undersøgelse var kommet et Resultat, som Staten kunde være tjent med og Jernbanevæsenet i det hele kunde indordne sig under. Ministeren har jo allerede administrativt truffet en Ordning, hvorefter de samme Interesser, som nu skulle høres og ogsaa i de foregaaende Aar ere hørte af Generaldirektøren, inden vigtige Sager kom til Forhandling, skulde tilkaldes, og hvorefter det er en Pligt for Generaldirektøren at høre deres Mening og meddele Ministeren, at hans Mening er den og den, men at der ganske vist har været en anden Mening hos den eller den af de underordnede. Derigennem faar Ministeren for Øjeblikket en bestemt udtalt Mening, saaledes at han kan kaste Ansvar over paa Generaldirektøren for den Beslutning, som saa tages. Dette falder efter min Mening ganske bort efter dette Lovforslag. Jeg ved vel, at Kommissionens Flertal i saa Henseende nærer noget lignende Anskuelser, som dem, der her have faaet Udtryk, men det var dog ikke ganske de samme, thi Kommissionen vilde jo have et Femmands-Raad, medens Ministeren vil have et Tremands-Raad, og naar jeg gaar videre i den foreslaaede Ordning, mener jeg ogsaa, det kan blive meget tvivlsomt for den, der har med Trafikvæsenet at gøre, hvorunder baade Landetaten og Søetaten høre, at faa en tilstrækkelig paa-lidelig Kraft til at besætte Posten som Underskibsingeniør med. Han skal jo nu være den, der skal besørge alt, hvad der vedrører det store Maskineri, som nu haves, og som for Fremtiden vil blive endnu større, naar ny Router — jeg tænker paa Gedser-Routen — aabnes for den almindelige Drift. Jeg ser en stor Fare i det her foreslaaede. Jeg husker saa godt den Gang, da Spørgsmaalet var mig overladt, at alle de Oplysninger, jeg fik, havnede deri, at Generaldirektøren gerne vilde være fri for Ansvar, men ingen turde paatage sig at fri ham for Ansvar. Jeg har en stor Betænkelighed ved dette og nævner det først, fordi det bliver et af de Punkter, som dette Ting maa tage under den alvorligste Overvejelse, om det vil fuldt følge Ministeren deri, eller om det vil følge Flertallet eller Mindretallet i Kommissionen. Der var der stor Uenighed til Stede paa dette Spørgsmaal.